

Hester Loeff

Wat een eer dat ik een stukje mag schrijven voor de rubriek 'Even voorstellen'! Ik zal mij dus even voorstellen: ik ben Hester Loeff (fig. 1), 42 jaar oud, geboren in Amsterdam en thans woonachtig in Zierikzee met mijn vriend en twee zoons: één van 12 en één van 6. Na de havo ben ik ergotherapie gaan studeren, maar ik kwam er na drie jaar achter dat dat het niet was. Daarna heb ik geleerd voor opticien en contactlensspecialist, maar heb dat vak drie jaar geleden vaarwel gezegd vanwege chronische verveling. Ik kwam er eindelijk achter dat ik steeds de verkeerde studierichting had gekozen.

Ik had dus ineens tijd over. Op 18 mei 2014 ben ik met mijn oudste zoon met Walter Langendoen op excursie gegaan op de Maasvlakte en die excursie veranderde mijn leven: ik werd gegrepen door het verzamelvirus en het was ernstig. Als kind verzamelde ik ook wel: scherfjes en pijpenkopjes in Uithoorn, waar ik opgroeide. Dozen vol had ik. Mijn eerste haaientang vond ik in het Amstelpark toen ik rond mijn 18e in Amsterdam woonde. Daarna was geen schelpenpaadje meer veilig voor me. Toen ik in Zierikzee ging wonen en ging studeren, samenwonen en de rest, kwam er van verzamelen weinig meer. Tot dus drie jaar geleden.

Het begon met botten van de Maasvlakte, maar al snel ontdekte ik de schelpen. Ik begon gruis mee te nemen om thuis uit te zoeken en werd lid van de werkgroep Geologie van het Koninklijk Zeeuwsch Genootschap der Wetenschappen (KZGW). Daar ging een wereld voor mij open, wat een kennis is daar te vinden! Ik leerde alles over interessante vindplaatsen, ging naar de Kaloot, het Banjaardstrand, de Brouwersdam en kilo's gruis werden mijn huis binnengedragen: de sportschool was niet meer nodig. Daar was ook geen tijd meer voor want elk vrij uur ging op aan het uitpluizen van schelpengruis. Ik ontdekte zo ook de foraminiferen die sindsdien een speciaal plekje in mijn hart hebben.

Op Facebook bestookte ik iedereen met determinatievragen en kreeg dientengevolge tips voor determinatieatlassen, lidmaatschappen van werkgroepen zoals de Werkgroep voor Tertiaire en Kwartaire Geologie (WTKG), Werkgroep Pleistocene Zoogdieren (WPZ), Nederlandse Malacologische Vereniging (NMV), etc. Daarna ging alles snel. Ik werd gevraagd als vrijwilliger in het Stadhuismuseum in Zierikzee voor de bottencollectie en de werkgroep educatie, conservator naturalia van het KZGW, bestuurslid van de werkgroep Geologie en de WPZ. Ook help ik elke week een paar uurtjes in de collectie van Wim Backhuys. Mijn dagen zijn weer aardig gevuld. Ontzettend leuk en leerzaam om te doen, maar het liefst houd ik me bezig met op het strand naar schelpen zoeken.

Favoriet is de collectie van het Banjaardstrand. Ik zoek op een piepklein stukje, 'vanaf de kering tot aan de ketting', slechts een paar honderd meter maar daar is zo ontzettend veel bijzonder materiaal te vinden! Soms loop ik twee keer om de enorme hoeveelheden grof horentjesgruis die soms te vinden zijn naar

Fig. 1. Hester Loeff. Foto Lex Kattewinkel.

mijn auto te krijgen. Iedere keer opnieuw vind ik soorten die ik nog niet had: de nieuwste aanwinst is een mooie *Trivia testudinella*. Verder zijn daar te vinden: *Boretrophon clathratus* en *B. truncatus*, veel *Oenopota turricula*, *Gibbula spec.*, *Epitonium greenlandicum* en *Amauropsis islandica* (zie ook Rijken, 2015). Eigenlijk teveel om op te noemen, maar het vult zo lekker deze bladzijde. Want zeg nou zelf: het is toch veel leuker om het over schelpen te hebben dan over jezelf?

Toekomstplannen heb ik ook: ik wil ooit nog een inventarisatie maken van de foraminiferen van de Kaloot. Verder de beste manier vinden om paleontologie en schelpen zoeken 'aan het kind te brengen'. Mijn verzamelingen ordenen en determineren en vooral: blijven leren en voor mij nieuwe soorten ontdekken! Nadeel van mijn manier van verzamelen is: er zit geen grens aan. Ik krijg iedere keer te horen dat ik moet specialiseren maar dat lukt me gewoon niet. Ik vind gewoon alles interessant. Op het Banjaardstrand vind ik naast marien materiaal ook brak- en zoetwatersoorten. Gevolg daarvan is dat mijn verzamelgebied zich straks gaat uitbreiden van het strand naar andere biotopen. Ik wil ook graag eens in Frankrijk gaan zoeken en op andere plaatsen in Europa, gewoon om eens te zien wat daar allemaal leeft. Deze zomer ga ik met mijn gezin een rondreis maken in Scandinavië: Zweden, Noorwegen en Denemarken. Ik ben heel benieuwd wat ik daar allemaal ga aantreffen.

Ik heb het virus nog niet echt overgebracht op mijn gezin, hoewel mijn jongste zoon een flinke verzameling mesheften van Neeltje Jans heeft. Helaas: als ik ze vraag of ze meegaan naar het strand willen ze niet, omdat ik dan toch de hele tijd met mijn neus in de schelpenbankjes zit. Maar wat niet is kan nog komen; ik zoek nog naar goede manieren om ze toch mee te krijgen.

Dit was mijn verhaal; nu wil ik het stokje graag doorgeven aan Harry Raad.

Geraadpleegde bron

Rijken, R., 2015. Het Banjaardstrand van Noord-Beveland. – *Spirula* 405: 6-10.